

MILJÖBILDER

Nr 3 juli 2011, Årgång 12

Ericsson /// tre korvar*

Jag skulle ha några skruvar till snöslungan och åkte upp till Odenskog och gick in i "Södra hallen" men inget var sig likt. Där hade jag jobbat uppåt 20 år och nu är allt, allt borta... Frågorna är många om Ericsson i Östersund men även om min tid på Ericsson AB eller Telefonaktiebolaget LM Ericsson som det hette när jag började 1965-09-15 vid Telefonplan. På den tiden gjordes allt med reläer och elektromekaniska väljare. Pratade för en tid sedan med en person som gjort en reläsatsdemonteringsapparat för att enkelt kunna skilja metallerna järn och koppar åt... Allt det gamla skrotas och byts nu ut mot kretskort och elektronikmoduler och basstationer. Den fasta telefonlinjen vid vår stuga kommer att stängas av i augusti i år. Vi funderar på att försöka få ta över linjestolparna och bygga ett garage av... Nu kommer vi att slippa röja ledningsgatan från sly... ...fast vi fick inte ta över stolparna för de innehåller arsenik och kreosot och ska destrueras...

*Telefonaktiebolaget LM Ericsson ändrades med hjälp av konsult till Ericsson /// vilket vi anställda skämtsamt kallade för Ericsson tre korvar.

***

En av de första kontakterna jag hade efter min anställning på Ericsson var med en chefskonstruktör med smeknamnet Bia och han sa att jag hade haft en väldig tur som hamnat på det här företaget för det låg i teknikens framkant. ARM-systemet som jag skulle jobba med var ju rena flaggskeppet med sina fem sidvägstrådar som kopplades igenom strax innan väljaren och taltrådarna kopplades igenom. Han sa: "Detta system kommer antagligen att finnas kvar och utvecklas ända tills du kommer att bli pensionär!"

Men det dröjde inte så lång tid innan det stordatorstyrda systemet AKE var färdigt för test i Tumba och i Danmark. Jag minns att tiden för signaligenkänning hade blivit 30 – 70 millisekunder. Tiden enligt CCITT skulle vara 30 - 50 ms. Detta krävde ändringar i stordatorns programvara och det åtgick ca 1500 timmars programmeringstid. Men då kom Hamdal på en annan struktur med regionalprocessorer och AXE för Saudiarabien stod klart några år senare. Detta system och denna princip var givetvis mer hanterlig men det dröjde ändå ytterligare flera år innan telefonstationerna blev helt digitala dvs. utan att någon genomkoppling av några fysiska taltrådar gjordes.

Jag och min sambo tyckte att våra jobb i Stockholm var bra men att miljön var jobbig. Dels dessa resor till och från jobbet och så detta pumpande av folk

ut och in i staden varje helg. Om jag åkte bil från Renstiernas gata 13 till Telefonplan behövdes bara ca tio minuter. Åkte jag buss till Slussen och

därefter T-bana tog det oftast 30 minuter. Min sambo jobbade i skatteskrapan och hon gick dit på fem minuter. Hon gick ofta hem på lunchen också. Jag sökte en del jobb utanför Stockholm bl. a. ett i Säfte. Vi åkte dit en helg men inget kändes bra där. Kontaktade Ericsson i Sollefteå och Östersund och fick napp efter ca ett år från Östersund. Började på Kontrollen som det hette på den tiden 1974. Gick på lödskolan och Bosse lärde mej allt om lödning. De som gått igenom lödskolan med godkänt kunde sitt jobb. Men ofta satte man in folk som inte gått lödskolan på s.k. bättringslödning. Lödmaskinerna gav sällan godkänd kvalitet. Det kunde bli tennbryggor och hållödningar etc.

-Sätt dej här och fyll igen lite hål för fan! kunde en instruktör säga... Det var så här jag upptäckte det, att de som genomgått rätt utbildning oftast gjorde ett mycket bra jobb. Problemen var arbetsledningen och fabriksledningen. Dessa brister förorsakade en låg effektivitet på fabriken och gjorde till slut att fabriken fick läggas ner.

Notiser.

(Här följer en tämligen osorterad samling av mina och andras minnen från Ericsson.)

Joel Frenning

En person vid namn Joel Frenning utsågs 1964 till platschef på den nystartade Ericssonfabriken i Östersund.

Bil på trottoaren

Platschefen Frenning åkte alltid bil till jobbet och ställde den på trottoaren mitt framför fabriken entré. Karin i växeln skulle då omedelbart ringa till "fastigheten" så att någon därifrån skulle köra in bilen i fabriken förråd. Vid dagens slut beställde Frenning framkörning av sin bil till entrén. Trots att bilen alltså normalt stod inomhus så rostade den. Beredningschefen tryckte vid ett tillfälle till på en av baksärmarna varvid det gick hål rakt igenom... (Inom parentes skrivet transporterade sig Frenning endast till och från sitt

tjänsterum eller från tjänsterummet till konferensrummet.) Några gånger per år gav sig Frenning ut på verkstaden men detta var alltid mycket välplanerat. Testpersoner fick provgå och ta tid och mäta upp avståndet. Vid ett tillfälle ville Frenning själv bilda sig en uppfattning om varför transformatorerna, REG, som hade långa anslutningstrådar inte kunde klippas och avisoleras till rätt längd redan då de tillverkades i Mitthallen. Sven Larsson hade meddelat att detta inte gick för sig eftersom olika kretskort behövde olika långa uttag. Då menade Frenning att man kunde ta ut nya artikelnummer för dessa olika typer av REG-ar men det gick inte de konstruktionsansvariga med på.)

Restaurangbesök med stulna nejlikor...

Några gånger per år åt ledningsgruppen middag på sta'n. Vid ett tillfälle tyckte Frenning att de borde ha en blomma i knapphållet på kavajen. Sagt och gjort. Man tog och knipsade av ett antal nejliksblommor från blommorna på bordet. Detta såg hovmästaren som skyndade dit och talade om att sådant verkligen inte var tillåtet. Då ilsknade Frenning till och sa att hovmästaren borde inse att sådana här saker måste skötas på ett snyggt sätt.

"Här sitter vi och har det trevligt och så kommer ni här och förstör stämningen totalt! Ni borde förstått att vi som kommer från ett seriöst företag alltid gör rätt för oss. Ni skulle kunnat kommit och pratat med mej lite diskret! Istället kommer ni som en elefant i en porslinsbutik. Ni borde veta bättre!!!" Hovmästaren kände sig inte värd vatten efter denna omgång. Uppgiftslämnaren har meddelat att Frenning var en mycket trevlig och gemytlig sällskapsmänniska... Vid platschefen Joel Frennings pensionering önskade han få ett fotografi taget på alla tjänstemän. En produktions-tekniker fick uppdraget och kallades in till hans tjänsterum.

-Han kan gå till Kärnan och be dem ta ur filmen och göra bilder av den och be dem sätta i ny film...

Allt budgetarbete gjordes av Frenning själv, även för alla Vt-avsnitten. För att få god överblick hade han låtit tillverka en speciell stol/fåtölj som hade många pappershållare som kunde vridas fram och bort. Själva stolen kunde vinklas med hjälp av elmotorer... Vid ett tillfälle, när budgeten överlämnades till en sektionschef, ifrågasatte denne dess innehåll. Han menade att det inte kan vara rimligt att arbetsledarna ska följa ett budgetförslag som de inte alls kunnat påverka. Frenning sa då att detta inte var något förslag utan något som alla de ekonomiska avsnitten har att rätta sig efter! Denne sektionschef kom därefter i kraftig onåd och blev så småningom degraderad till gruppchef.

PD Arne Molin erbjöd Ulf Jerndal ett jobb vid Östersundsfabriken. Han skulle ansvara för att konvertera fabriken från gammal produktion (Ferriter, Pupin mm) till modern elektronikproduktion. Jerndal skulle fungera som ställföreträdande platschef för att kandidera till platschef då Frenning gick i pension. Frenning uppfattade detta som tämligen oförskämt eftersom han redan planerat att förordas Erik Andretzky till sin efterträdare. Frenning tillät inte Jerndal att bedriva någon självständig verksamhet utan allt skulle godkännas av Frenning. Snart vägrade Frenning t.o.m. att prata med Jerndal och spred ut rykten om honom t ex att han använde piska och våld på verkstaden. Detta var givetvis falska anklagelser som dock meddelades till Molin... Även sektionscheferna spred dessa felaktiga uppgifter... Efter någon tid lät produktionsdirektören meddela att Jerndals arbete på Östersundsfabriken hade avslutats och att han skulle stå till PD:s förfogande. Då Jerndal, nästa dag, besökte PD fick han ett erbjudande om att bli ansvarig för mönsterkortstillverkningen på Tellusanläggningen. Han tog jobbet och skötte detta med bravur! (Mönsterkortstillverkningen utökades med kretskortstillverkning och systemprovning etc.) Jerndal blev senare,

1980, utsedd till överingenjör och chef för Rifas monolittillverkning.

Flera "informatörer" har påpekat att ÖS troligen hade fått en annan inriktning om Jerndal tillträtt som platschef. Han hade givetvis slagit stopp på dessa dyrbara bonusartiklar och annat fiffel och sett till att arbetsledarna och ledningsgruppen börjat fungera. Vissa personer har påstått att det var otur att inte Jerndal tog över ledningen av fabriken. En informatör menar att det inte var otur utan en medveten strategi att Jerndal motarbetades konsekvent på ÖS... -Min erfarenhet av Jerndal som chef för mönsterkortsfabriken på TN är att han var en lysande stjärna. Han var en lysande tekniker och administratör och människa och när man tog upp ett problem med honom så var det som att prata med kompis...

Joel Frenning på lunch...

När Joel Frenning hämtat sin mat i företagets matsal gick han sakta till "sitt" bord. På vägen hälsade han artigt på alla han gick förbi...

-God dag

-God dag

Flera personer har uppgett att de hellre hade med sig egen matlåda än att tvingas hälsa på denne person på detta sätt...

Kaffeautomater tolkade tvåöring + tioöring som en krona och lämnade tillbaka två 25-öringar... Så småningom blev det fritt kaffe och te. Dessutom bjöd företaget på en bulle eller fralla. Vissa personer som hade fri lunch ville ta med sig en fralla från lunchmatsalen men det stoppade husmor. Hon höll vakt tillsammans med en väktare... En anställd frågade sin chef varför han inte fick ta med sig en fralla från matsalen i stället för att äta upp den där. Chefen gav sitt tillstånd men då blev det bråk med husmor. Företaget kollade då med Skatteverket och då var det skattefritt att bli bjuden på fika med EN bulle eller fralla på förmiddag och eftermiddag. Däremot var det tveksamt med TVÅ. Denna policy

infördes därefter på hela Ericsson i Sverige. (Minne från Huvudfabriken i Sthlm)

Skogsmöss

Det hände ofta att skogsmöss kom in i fabriken. Dels stod ju dörrarna ibland öppna men det vanligaste sättet för mössen att komma in var via emballage. Kretskorten lades ju i en pappkartong och runt kortet lades en antistatisk skumplast som mössen ofta bodde i. Vissa personer fångade dessa möss och släppte ut dem. Andra fångade dem och placerade dem i en s.k. RTJ-låda som de placerade på linan. Linan var ett rundgående transportsystem där alla inkommande och utgående order placerades. När en person hade fått ett arbetskort så visste hon att ordern fanns på linan. Det var bara att ställa sig vid linan och hugga tag i lådan när den passerade. Men ibland hördes ett skrik och därefter flera skrik och så sprang alla tjejerna bort från linan. Vad hade hänt? Jo, någon hade upptäckt nosen på en skogsmus sticka upp i hörnet av en låda... Ofta sprang då Mats Blom som var produktionssektionschef ut i hallen och skrek att man inte fick placera råttor på linorna och att råttorna omedelbart måste tas bort. Detta skedde också. Antingen tog en materialman bort lådan och gick ut med den eller också gjorde en tuff brud sammalunda...

Vid ett tillfälle såg jag en död och blodig skogsmus hänga över kanten på en låda på linan. Folk skrek och sprang därifrån. En materialman hämtade lådan och visade mej. Där hängde alltså en död skogsmus över kanten men i lådans botten fanns flera styckade och blodiga möss...

Frackbyxor i brunt paket...

En person på huvudfabriken skulle gå i pension och jag och en kollega ombads hjälpa till att ta över hans arbetsdokument. Skrivbordet hade otroligt mycket papper över hela skrivbordet. Det var bl. a. underlagen till bygging av stiftproppar som konstruktörer ringt och beställt. Han hade tagit en kopia och skickat till ritkontoret. Originalen i blyerts

hade han kvar på skrivbordet. Det fanns även en massa s.k. Stakopapper som han borde ha satt in i pärmarna. Dessa papper lade vi i en hög och bad en praktikant att fixa till. Så småningom nådde vi slutet och fick fram ett brunt paket. Det var mjukt och visade sig innehålla ett par svarta frackbyxor. Vi frågade om han saknat dem. Nej, sa han, dessa byxor hade jag på mej på min 50-årsfest... Jag spillde glass och grejer på mej... Vi frågade om detta paket alltså legat på skrivbordet ända sedan hans 50-årsdag och alltså i 15 år. Svaret var jakande och nu kunde ingen längre hålla sig för skratt... (HF, Sthlm)

Tillverkning av kretskort på Venus...

Det hade anställts en psykolog som skulle se till att arbetet och organisationen anpassades till oss människor. Det första som skulle förbättras var ju själva kretskortstillverkningen. Det tillsattes en arbetsgrupp. Personerna slumpades fram från personallistorna. På första mötet sade psykologen att alla skulle fundera igenom hur man ville att kretskortstillverkningen skulle fungera. Hon frågade om det fanns några frågor och det fanns det. En tjej sa:

-Ska vi inte lista ner inom vilka ramar vi ska arbeta?

Psykologen svarade:

-Nej, verkligen inte. Om vi skulle sätta upp en massa regler så skulle ju detta sätta stopp för er fantasi och kreativitet...

Mötet avslutades och nästa möte skulle äga rum veckan därpå. På detta möte bad hon den första gruppen att redovisa hur de ville att kretskortstillverkningen skulle gå till. Gruppen lade då på ett OH-papper där det stod:

-Vi tycker att det skulle vara intressant att vi bedriver kretskortstillverkningen på planeten VENUS.

Psykologen sa då att detta givetvis inte var möjligt. En i gruppen svarade då:

-Vi bad ju att få veta inom vilka ramar vi skulle hålla oss och du sa att vi inte skulle ha några ramar alls för det skulle ta död på vår kreativitet...

Sektionen på arbetsresa till Storlien

I budgeten anslogs alltid vissa pengar som skulle användas för s.k. arbetsresor. Detta innebar oftast att tjänstemännen på varje sektion reste till Storlien och stannade där några dagar. Under denna tid skulle man gå igenom vad man upplevde som bra och dåligt och hur man skulle jobba i fortsättningen.

Vi delades upp i fyra grupper med ca fem personer i varje grupp. Vilken grupp man skulle tillhöra hade psykolog Kristina Lundström redan bestämt. Även de uppgifter som vi skulle jobba med hade K.L. kopierat upp.

Vi gick till våra grupper och läste igenom papperna. Vissa såg direkt att dessa punkter kändes helt ointressanta. Vi tog därför fram egna punkter bl a hur produktionen tekniskt skulle kunna styras och stöttas av kvalitetssektionen.

Provningsfolket hakade på detta direkt. Martin T. hakade inte på detta ämne utan satt tyst. Så kom Kristina L in i grupprummet och satte sig avvaktande på en stol medan provningsfolket fortsatte sina diskussioner. Martin T satt fortfarande tyst. Efter några minuter reste sig Kristina L upp och gick fram till bordet vi satt vid, vände sig mot Martin T och sa:

-Hur tycker du att du bidrar till gruppens arbete genom att sitta tyst?

Martin svarade:

-Vad fan då då...??? Den där skiten intresserar mej inte ett dugg!

Sven Larsson såg några väl valda ord om inkompetenta psykologer... K.L. lämnade då grupprummet och därefter ville ingen i gruppen diskutera mera.

Det blev fikadags och vi gick ut i samlingsrummet. Då gick Kristina L fram till Sven L och sa till honom att hon tyckte att det var bra att han hade reagerat som han gjort för då släppte ju gruppmedlemmarna loss. Då sa Sven L:

-Jasså, det var inget jag märkte. Tvärtom blev det slut på alla diskussioner när du lagt dej i...

Från någonstans i lokalen hördes en mörk men tydlig stämma säga:

-Psykologer är endast till för psykologer!

Arbetsuppgifterna tuggades igenom och det skrevs en massa på blädderblock och OH-filmer. Under åtgärder fanns en hel del vettiga saker... Jag kollade igenom dessa något år senare men ingenting hade blivit genomfört. Tog upp några av dessa frågor på ett sektionsmöte och det ville flera deltagare ta upp. Kvalitetschefen Svenerik var av annan uppfattning och undrade varför jag tog upp dessa frågor. Jag svarade att det var några av de punkter som vi bestämde oss för att ha med på vår åtgärdslista från Storlien. Jag påpekade också att inget hänt med listan på ett år... Svenerik rodnade och svarade undvikande..

Polisingripande...

När jag placerats i ett rum med eget skrivbord och telefon så ska jag lära mej verkstaden. Jag lotsas runt i Södra hallen och Mottagningskontrollen och när vi kommer till Mitthallen kommer två poliser skyndsamt in och griper en person. Det är en yngre mansperson... Jag hör en av poliserna säga att om han inte samarbetar så kommer han att få handbojor direkt... De tar med sig personen och lämnar lokalen och ger sig av i en polisbil som stått parkerad på trottoaren alldeles utanför entrén. Jag frågar vem den gripne mannen var men får inget svar. Får senare veta att det var planeringschefens son. "Planeringschefen har aldrig haft tid för sina barn..."

Kalle Anka

En flik av tidningen stack ut ur transportkuvertet som var försett med en stor röd tapeskylt med texten EXPRESS. Andersen blev utom sig av ilska och kunde inte fortsätta arbeta utan gick hem. Svedberg sökte honom och blev informerad om orsaken till hans ilska. Svedberg frågade om A inte överreagerat. A tyckte inte det. A föreslog nya och tydligare regler med sanktioner mot denna typ av tilltag. S avstyrde detta och menade att alla anställda måste informeras om att de ofta direkt eller indirekt representerar Ericsson och att de måste vara bra försäljare men ärliga och tänka efter före... Ett meddelande med sådant innehåll distribuerades så

småningom till alla Ericssons anställda.
(HF,Sthlm)

Hindrar rattfylleri – blir polisanmäld

När jag går på lunch kommer jag ikapp en person som jobbar på samma sektion som jag. Han luktar sprit och vinglar. När han tar fram sina bilnycklar tar jag dessa ifrån honom och säger att han inte ska köra bil. Jag erbjuder mej att skjutsa hem honom. Så sker. När jag är tillbaka på jobbet försöker jag informera hans chef om det inträffade. Han är inte där. Inte heller sektionschefen. Får då tag i en person på personalavdelningen och berättar det inträffade. Får så småningom veta av min chef att det troligen är olagligt att sprida rykten om människor och speciellt angående alkoholmissbruk. Han säger också att jag är polisanmäld. Jag säger då att det hade varit bättre för alla parter om personen ifråga får hjälp men vill du driva det här mot mej så finns det vittnen. Jag har redan kollat det. Efter några dagar är personen försvunnen. Får veta att han får behandling. Ingen ursäkt för att jag blev polisanmäld. Ingen information om personens frånvaro på veckomötena...

11 direktlödda stativ ...

En ny metod att montera stativkabel hade införts. Den kallades direktlödning och gick ut på att man förband stiften med isolerad enkelledare som inte avisolerades vid stiften. Istället löt man direkt med en s.k. stironkolv som var mycket varmare än vanliga lödkolvar. Metoden var kanske snabbare än den gamla metoden med olikfärgad tråd som avisolerades innan monteringen. Problemet var att isoleringen var känsligare än den gamla typen och fick inte sträckas för hårt. Dessutom kanske man inte värmdes tillräckligt så att tråden inte blev riktigt fastlött. Dessa nu tillverkade stativ hade en massa felförbindningar men även otillåtna förbindelser mellan trådarna och ej fastlödda trådar. Arbetsledaren hade sagt att enda vettiga sättet att åtgärda stativen var att riva kabeln och montera stativen från början på nytt. Kostnaden för detta hade ingen velat ta på sig men det borde givetvis gå in under kategorin vargkörning

och belasta kasskontot. Men inget hände. Tiden gick och så plötsligt var stativen borta. Arbetsledaren ringde mej och frågade om jag flyttat dem. Men det hade jag inte. Kollade med en person i förrådet som kunde visa mej att stativen utlevererats på lördagen med speciellt beställd transport. En person på förrådet hade fått jobba övertid på lördagen för att vara behjälplig med truck etc. Fellistorna som hängt på varje stativ och som alltså redovisade alla av stativprovaren upptäckta fel, hade tagits bort. Istället hade stativen stämplat med Provade. Den som beställt utleveransen hos ASG var kontrollchefen Sveneric Eriksson. Stativen levererades till Norrköpingsfabriken och bestyckades där. Vid påföljande systemprov fungerade ingenting. Jag blev kontaktad av en mycket upprörd person och jag bad honom att kolla upp med vad för stämpel transportordern hade godkänts. Det var kontrollchefens stämpel... Personen sa att de omedelbart behövde fyra stativ för att kunna slutföra systemprovet och leverera till kund. Dryga böter väntade... Jag bad personen att lägga en expressorder till pilotlinan i Älvsjö och belasta Östersundsfabrikens kasskonto. Jag gav honom dessutom ett serienummer ur min nummerserie. Skrev en "Begäran om utredning" med info till kontrollchefen och platschefen.

Fick besked på morgonen nästa dag att stativen tillverkats under natten och provats med OK. Nu återstod sista versen på systemprovet som beräknades ta någon timme. Fick också ett tack från systemansvarig i Norrköping. Varken kontroll- eller platschef på ÖS hörde av sig. Efter några veckor kom ett gäng kvalitetsinspektörer från England till ÖS. De skulle utföra en kontroll av hur tillverknings- och kvalitetssäkringsrutinerna fungerade. De kände till fallet med de undermåliga stativen. De fick veta att kontrollchefen godkänt det undermåliga materialet trots att det var avskilt och märkt med "felaktigt". De hade ju dessutom utskrivna fellistor. Men här fick inspektörerna problem. Ett sådant fall, där en kvalitetsansvarig levererar ut underkänt material, kunde inte skrivas in någonstans men det borde ge en stor felpoäng. Detta

skrevs i stället in i en bilaga som inte påverkade kvalitetsresultatet...

Metallrester på minnesstaplar godkändes med förfalskad tipexändrad dispens

Det hade blivit problem vid tillverkningen av mönsterkorterna till minnesstaplarna. Vid lödningen blev det lödrester och "myrgångar" som kunde lossna okontrollerat och förorsaka driftstörningar. En hel batch med en veckas jobb underkändes. Att få bort metallresterna på hopmonterade minnesstaplar bedömde arbetsledaren som orealistiskt. Därför ställdes minnesstaplarna åt sidan och dispensansökan skrevs och skickades till den centrala kvalitetsinstansen Dpka. De hade kontaktat berörd kvalitetsgruppchef som hade sagt att det nog inte skulle bli några problem hos kund om minnesstaplarna levererades. Jag blev kontaktad per telefon och ombads göra en bedömning "off the record". Jag talade då om att jag och en kontrollant kontrollerat några minnesstaplar och bl. a. knackat dem snett mot en bänk och då lossnade det metallrester som var tillräckligt stora för att kunna ge funktionsstörningar. Därför såg jag det som självklart att dispensansökan skulle avslås.

Efter några dagar fick jag en kopia på dispensansökan och där var "Nej" ikryssat. Efter ytterligare några dagar lade jag märke till att minnesstaplarna levererats. Jag kontaktade kvalitetsgruppchefen som talade om att dispensen godkändes. Jag bad att få en kopia av den och det fick jag. Han hade flera stycken ex på sitt skrivbord.

Jag gick in i arkivet och konstaterade att originalet, det med "Nej", hade bytts ut mot ett med ett "Ja" dvs. godkänd dispens. Konstaterade också att det exet var ändrat med Tipp-Ex! När jag kom tillbaka till mitt rum ringde telefonen och en person från den centrala kvalitetsinstansen Dpka sa att något tydligen blivit fel eftersom de underkända minnesstaplarna tydligen levererats. Efter granskning av kundens representant så underkändes alla minnesstaplarna... Jag ombads kontrollera vad som hänt och särskilt kontrollera att distributionen av den underkända dispensen

verkligen kommit fram. Jag sa att jag kunde gå och kolla detta direkt för jag sitter alldeles bredvid arkivet. Jag meddelar honom strax att kopian i arkivet godkänner avvikelserna och har "Ja" markerat medan min kopia, som jag fått direkt från Sthlm, inte godkänner avvikelserna utan har "Nej" markerat. Jag säger också att den som har "Ja" är ändrad med Tipp-Ex. Han ber mej då att omedelbart faxa ner den förfalskade dispensen. Jag gör så. Efter några minuter ringer han igen och är mycket upprörd. Han lovar att driva detta ärende till koncernledningen och till PD (Produktionsdirektören). Han säger också att den ende man kan lita på ÖS är HGz...

Skruvar som lossnar, förfalskad instruktion

Om skruvar inte dras åt tillräckligt hårt kan de lossna vid hanteringen under transport och montering på stationer. För att kunna dra åt skruvar lagom hårt finns skruvdragare och momentnycklar. Problemet var skruvar på hyllor och stativ som nästan alltid fick höga felpoäng vid den s.k. kvalitetsgranskningen. Problemet meddelades till berörd arbetsledare som alltid sade sig ha löst problemet. Men skruvar lossnade ändå. Ibland lossnade gavlarna på hyllorna ute på stationerna. Problemet pågick i flera år. Då jag återigen fick se en dålig kvalitetskurva angående just skruvar gick jag ner på Vt-linan och kollade läget. Där stod en kraftig kille och satte ihop hyllor och han drog åt skruvarna för hand. Jag gick då fram till honom och frågade om han efterdrog skruvarna med ett ex en momentnyckel. Han svarade: -Nej, varför skulle jag göra det?, svarade han.

Jag sa då att det lossar en hel del skruvar. Det sa han att han inte hört talas om. Kontrollchefen gick förbi i korridoren. Jag haffade honom och sa att skruvarna bara dras för hand utan momentnyckel. Det trodde han inte på och så jäktade han vidare.

Jag gick då till arkivet och hittade arbetsinstruktionen för montering av hyllor och stativ. Ingenstans stod det att man skulle dra åt skruvarna med ett visst moment. Jag tog kopior på dokumenten och

lade en kopia på arbetsledarens bord. Då kom en materialman fram och undrade om något hänt. Jag sa då att skruvar lossnar. Det sa sig materialmannen inte hört talas om.

Kvalitetsinstansen Dpka hade vid det här laget tröttnat på den dåliga åtdragningskvalitén och hade meddelat att de skulle komma till ÖS nästa dag.

Kvalitetsgruppchefen kom då till mej och frågade om jag visste om det stod något om åtdragningsmoment för dessa skruvar. Jag sa att det inte står något alls om åtdragningsmoment i de styrande dokumenten...

Innan jag gick hem så fick jag ett muntligt besked att jag INTE skulle vara med på mötet nästa dag med Dpka om skruvarna... Detta tyckte jag lät mycket intressant så jag gick och kollade arbetsinstruktionerna för montering av hylla och stativ igen – och de var ändrade och instruktion om åtdragningsmoment hade införts. Men dokumentens datum var TIDIGARE än på de dokument jag tagit kopior på. Här skulle man alltså hänga arbetsledaren... Det hade man också tydligen försökt göra, på mötet, men på frågan vad man skulle använda för verktyg för att dra åt skruvarna hade ingen något svar...

Den kraftige killen som dragit åt skruvarna för löst i flera år blev nu omplacerad till förrådet. Det tyckte han var det bästa som hänt honom sedan han började på Ericsson...

Dyra nätaggregat, bonusartiklar

Mindre växlar t ex för mindre företag behöver ganska så små nätaggregat. ÖS fick i uppdrag att bygga en prototyp av ett sådant och planera för tillverkning. TK-priset sattes till 525 kr. Söderhamn som var huvudförbrukaren av detta nätagg tyckte att priset var alldeles för högt och begärde att få bli "second source" tillverkare. Det godkände marknaden i Sthlm och lade några ströorder dit. Då visade det sig att Söderhamns TK-pris var satt till 137 kr. Marknaden i Sthlm frågade då ÖS hur det kunde komma sig att prisskillnaden var så stor. En produktionstekniker på ÖS svarade då att de hade annat att göra än att hålla på med utredningar. Jag gick då och

frågade Torbjörn B om detta och han sa att nätaggregaten som gjorts i Söderhamn var bättre monterade och billigare... Fick dessutom veta av en materialman att man hade tänkt sig att ha denna produkt som "bonusartikel". Detta innebär alltså att man sätter ett för högt pris på vissa artiklar så att överskottet på dessa drar upp ett ev. underskott på andra artiklar... Alternativt kan en gullgosse få en sådan order för att kunna ta pauser för att t ex sitta ute och sola sig eller fara på sta'n och handla... Markanden i Sthlm annullerade alla ÖS-order som lagts på denna artikel. I den mån resevationer av material redan anlant till ÖS så skulle dessa överföras till förråd i Söderhamn.

Fler bonusartiklar

Några av AXEs storkörare var tämligen dyra och tog lång tid att tillverka. Jag gjorde då en rutinkontroll av kostnad för komponenter och montering. Det såg bra ut. Men provningen var otroligt dyr. Kanske skulle kortet konstrueras om så att provningen i LPA skulle flyta bättre. Gick och kollade en order som låg i provningen. Den låg där men ingen körde någon provning. Jag frågade om det var problem med provningen. Ingen ville svara på frågan. Jag frågade var provaren höll till. Någon sa att han kanske var på sta'n eller kanske satt han och solade sig i "hörnet". Jag sa att det var bråttom med dessa kort... En person sa då att detta hör till VT-avdelningens bonusartiklar och vissa utvalda gullgossar får ordrar på dessa och kan ta det lite lugnt...

Jag kollade hur lång tid de första 50 korten tagit och det borde betyda att hela ordern borde kunna göras på åtta timmar i stället för på 60 timmar. Jag gick till arbetsledaren och frågade vad det var som gällde. Hon sa att jag skulle ge fullständigt fan i det... Frågade en betrodd person, Kristin, om detta och hon bekräftade att det var en s.k. bonusartikel och att detta givetvis var alldeles åt helvete...

Jag gick hem till mej och skrev en "Begäran om utredning" som skickades till produktionsansvarig, till kontrollchefen och till platschefen.

Inget hände. Efter någon vecka gick jag förbi kortprovningen igen. En brådskanie

order låg där påbörjad. Ingen provare syntes till. På arbetskortet såg jag att man nu infört något som heter "Stående ordernummer" vilket innebär att alla arbetsmomenten och materialet belastar samma ordernummer. Detta medför att någon ekonomisk uppföljning på t ex respektive artiklar ej kan utföras. Träffade platschefen i korridoren och han frågade hur det gått med tio-i-topp-listan och om det blivit fart på artiklarna. Jag svarade att det nu införts stående ordernummer så att någon uppföljning ej kan göras... Platschefen svarade inte på detta...

Arbete på ackord för att kärringarna bara pratar skit

Löneform med ökad mängd ackord därför att folk på linorna sitter och läser och sitter "bakfram" (Det var prototypstillverkarna och de ambulerande kontrollanterna som kollade upp att prototypen var korrekt de hade sett...) Beredningschefen tycker att kärringarna som anställts inte var ett dugg intresserade av att jobba. "De är här bara för att de vill prata och skvallra!"

Platschefen hade bestämt att gå igenom budgeten med arbetsledarna och gruppcheferna på kontrollen.

Gruppcheferna och arbetsledarna på kontrollen hade kallats till platschefen för att redovisa sin budget för nästkommande år.

Mottagningskontrollen började och de meddelade att de behövde några fler anställda och några nya instrument och maskiner. Provingsteknikgruppen klarade sig med oförändrad budget liksom tillverkningskvalitetsgruppen med sina ambulerande kontrollanter som numera organisatoriskt tillhör "sitt" VT-avsnitt. När det gällde instrumentservice så var situationen oklarare. Inget besked gavs om det behövdes mer personal eller testinstrument. K L framställde istället en allmän kritik mot företaget som gick ut på att arbetet på instrumentservice inte var värt något. Lönerna var för låga och personalen fick inte erforderlig utbildning. Platschef Gerger lät K L fortsätta prata och väntade ut honom... Så sa han:

-Du har alltså påbörjat en utredning och inventering av verksamheten och det är alltid bra att göra. Det får du lov att slutföra och därefter får du se till att ta fram ett budgetförslag. När tror du att du kan vara klar med det?

K L blev överraskad av denna fråga och sa något om att det borde han kunna göra inom en vecka. Gerger tittade då i sin almanacka och frågade om onsdag den 10:e kunde passa. K L sa att det var OK...

AL-utredning beställdes av platschefen

Produktionen fungerade inte så där jättebra och då bestämde sig platschefen för att anlita ett konsultföretag som skulle få fria händer att utreda detta och komma med förändringsförslag. Konsulten intervjuade folk och kollade dokument etc. och presenterade, efter några månader, ett resultat. Där konstaterades att de huvudsakliga problemen berodde på dålig arbetsledning från fabriksledningen ner till arbetsledarna. För anställning av de flesta tjänstemännen hade man ställt upp vissa formella krav. Vissa tjänstemän, t ex ekonomichefen Bertil B, hade förvisso toppbetyg men sådant hjälper inte alltid. Man måste dessutom kunna använda sina kunskaper på ett omdömesgillt och vinnande sätt. När det gäller arbetsledarna så hade man i huvudsak tagit in folk "från gatan" och trodde att detta skulle fungera. Den bästa och mest radikala åtgärden vore att byta ut alla arbetsledarna utom möjligen en, den för minnessatstillverkningen. Tyvärr tycks inte detta gå att genomföra p.g.a. ett kompakt ointresse och då återstår alternativet att utbilda de arbetsledarna som man nu har. När det gäller arbetsledaren för minnessatstillverkningen så har denne, på ett föredömligt sätt, försökt hjälpa sin personal om det uppstått problem. En person som fick problem med sviktande ryggrad och som var utbildad dekoratör, hade jobbat på ett av varuhusen i sta'n men den tjänsten drogs in. Hon blev istället erbjuden att jobba på uppdrag

där. Provade istället att jobba heltid med minnessatstillverkning men det blev för ensidigt för ryggen. Arbetsledaren kontaktade då direkt anpassningsgruppen och läkaren för att få rådgivning. Tyvärr hjälpte inte den arbetsrotation och fysisk träning som föreslogs. Just denna positiva attityd som arbetsledaren visade och de försök till lösningar upplevde alla på VT-avdelningen som mycket positivt. Konsultrapporten hemligstämplades och endast några få uppgifter lämnades muntligen av sektionscheferna på veckomötena.

Ansökan om ledighet...

Eftersom flextiden ännu inte var uppfunnen på Ericsson så var alltså arbetstiden låst. Om man t ex skulle gå till sjukan eller klippa sig eller besiktiga bilen så fick man ansöka om ledighet och ev. jobba in tiden senare. Vid ett arbetsledarmöte menade en representant från personalavdelningen, A W, att man inte skulle godkänna bortavaro annat än akut sådan. Detta protesterade de flesta arbetsledare emot. De menade att ett sådant restriktivt förfarande endast skulle resultera i otrivsel och missnöje – och ökad frånvaro. Krav på flextid framfördes och ställdes även formellt av de fackliga organisationerna. Ericsson hade ju dessutom annonserat i dagstidningarna om ett stämpelkortssystem som automatiskt registrerade närvaro- och frånvarotid.

Detta avslag platschefen och detta meddelades i ett anslag på anslagstavlan i mellankorridoren. Jag frågade då, rakt ut, om flextid skulle varit lättare att få igenom på de gamla platschefernas tid. Då svarade en person, J Ö, så här och i en mycket otrevlig och arrogant ton: -Det du vet om Jerndal är bara hörsägen!!!

Jag blev något förvånad över denna kommentar men besvarade den inte. Tänkte kolla vad denne arrogante person hade för anledning att säga så där. Fick, så småningom veta att personen tidigare hade jobbat bl. a. med punktsvetsning av Saab-96-or i Trollhättan men han hade

tydligen inte haft någon speciell kontakt med Jerndal. Det hade ju däremot jag haft.

Du måste lära dej fuska...

Jag hade ofta en lång kö med "prototypstillverkare" som hade upptäckt problem eller fel vid tillverkningen av "prototypen" dvs. den mall som montörerna skulle använda vid sin montering av ordern. Det kunde vara komponenter som inte fick plats eller som skulle monteras på ett sätt som inte stämde med angivet monteringsfall. Felet kunde även bestå i att tillverkningsdokumenten inte pekade ut var en komponent skulle monteras. Ibland kunde jag få besök av personer som ville veta exakt vilka kvalitetskrav som gällde. Ofta hade sådana personer med sig ett kort med praktiska exempel. En person som lurpassat på mej flera dagar kom in och sträckte fram ett olött men monterat kort och ett lött. Hon frågade: -Är dessa kort godkända enl. Ericssons regler?

Jag tittade snabbt på de båda korten och sa sedan att jag inte kunde hitta något så där direkt att anmärka på. Jag sa att det lödda kortet hade ett par lite feta lödningar men det får det vara och det är oftast så lödningarna ser ut om man löder som man lärt sig i lödskolan. Fast dina kort är så fina så att de skulle passa som likare och föredöme hos Bosse i lödskolan... Hon svarade:

-Jag försöker alltid göra ett fullgott arbete precis som Bosse i lödskolan lärt mej men då kommer jag bara upp i 65-takt och jag borde väl komma upp i 100-takt? Dessutom sa arbetsledaren idag att jag måste lära mej fuska för att få upp lönen! FUSKA!!!

Jag sa att cirka var hundratusende lödpunkt får vara olödd enl. Ericssons granskningslista och det gäller provade kort. Vätfel och monteringsfel typ "höjdare" får förkomma oftare. ÖS' kvalitetskurva ligger oftast på en godkänd nivå men dyker av och till ner i källaren när olödda och torrlödningar upptäcks.

-Om en arbetsledare säger att du ska lära dej fuska för att få upp lönen så kan inte han ha fattat att Ericsson är ett kvalitetsföretag. Problemet är att arbetsstudien lagt in prestationslöner som hela tiden ger en löneglidning och som i många fall premierar visst fusk... Det kan ju även vara så att vissa personer har större fallenhet för det här jobbet än andra. Kanske är du väldigt noggrann och samvetsgrann... Hon svarade:

-Ja det är jag nog... ...så du menar att jag inte passar för det här jobbet...?

Jag svarade:

-Jag har egentligen inte en aning om det... ...men antag att du skulle försöka träna upp dej och försöka öka takten så att du kommer upp i normaltakten 100, skulle du kunna det och tror du att du skulle trivas med det...?

Hon svarade:

-Nej, jag skulle inte klara det... jag skulle slinta med bockningsverktyget och skada korten så att det skulle bli mycket kassation... ...och lödningarna skulle jag inte hinna låta väta ordentligt... ...det du säger är att jag inte ska jobba här... ...och du har rätt!!! Jag har absolut ingen lust att lämna ifrån mej sådana fuskjobb som t ex X och Y lämnar ifrån sig! Tack för att du fått mej att inse detta!

Efter några veckor kommer hon in till mej igen och säger adjö. Hon hade fått ett arbete på en bank och det motsvarade mera hennes kompetens som ekonom... Jag önskar henne lycka till och jag säger också att jag lyckönskar det företag som fått anställa henne... Då skiner hon upp och så frågar hon mej varför jag jobbar kvar på det här företaget... Jag svarar att jag har mina flyktplaner för framtiden...

Matta lödningar, dålig lödkvalitet...?

Fick besök, på min arbetsplats, av en mycket kunnig och trevlig engelsktalande kvalitetsinspektör. Han hade jobbat på Tectronics och HP med produktion och provningsteknik. Han sa att han varit och tittat på ÖS' lödliner och han var mycket förvånad. Man körde in rubb som stubb i lödmaskinen... Vissa komponentuttag var större eller hade sämre lödbarhet men

dessa preparerades inte alls utan man bara monterade komponenterna på mönsterkortet och körde... Lödtiden anpassades till de sämsta komponenterna vilket medförde att lödtiden generellt sett blev för lång och gav matta lödningar och gav typ konsumentkvalitet dvs. den kvalitet som gäller för t ex tvättmaskiner och TV-apparater... Varför preparerar ni inte de avvikande komponenterna? Vissa komponentuttag bör man ju handlöda innan de maskinlöds. Komponenter med sämre lödbarhet bör man absolut etsa någon mm innan de monteras. (Lödmaskinsförsäljaren har sådan utrustning av hög kvalitet.) Kan kompletteras med handlödning före maskinlödning.

Jag nämnde att jag påpekat detta för produktionstekniksidan men utan resultat. I vår STI, Standard Teknisk Instruktion, står att lödningen ska vara så blank som lod och lödbetingelserna medger... Han svarade att han visste om dessa krav men att beredningstekniker Kjell Stolpe inte kände till dessa. Han menade att K S inte brydde sig om kvalitet över huvud taget och undrade hur ett företag som marknadsför sig som ett kvalitetsföretag kan ha så okunniga och arroganta medarbetare... Om en TV går sönder så är det ju på sin höjd förargligt men om en telefonstation krånglar kan det gälla livet...

Han sa vidare att han pratat med en annan person vid namn Torsten Mikaelsson som höll på med systemprovning och som även höll på med utredningar av kort som inte fungerade i systemprovningen.

-Vilken otrolig person detta var! Han drog snabbt kluriga slutsatser med ledning av felbeskeden... Han räknade snabbt ut, kanske med intuition, vilken komponent som gick fel och gick och fick den utbytt... ...och så testade han igen och då funkade det oftast... Han kunde också lägga in en extra slinga i kortets provprogram för att fånga denna typ av komponentfel i fortsättningen... Den personen skulle vi gärna anställa på Tectronics... När det gäller den nya ytmonteringslinan så tror jag att det kommer att funka bra.

Det svarar flygaren Leif M för...
 Fast när det gäller det här snacket om att
 ÖS skulle ligga i teknikens framkant...
 Glöm det! PC-produkter gjorda i
 sydostasien har betydligt högre
 tillverkningskvalitet än det ni presterar
 här i Östersund... Gå och köp ett
 multifunktionskort till era PC:n och kolla
 lödningarna. Man kan ju sola sig i dem!!!
 Titta gärna samtidigt på ett kretskort
 tillverkat på Ericsson. Ericssonkortet ser
 ju ut som om det omsorgsfullt gnidits
 med stålull eller sandblästrats... En annan
 metod att försöka att bedöma en
 utrustnings kvalitet är ju att t ex titta
 inuti ett instrument från Tectronics.
 Monterings- och lödkvalitet är ju helt
 perfekt! Detta känner ju folket på
 Instrumentservice på ÖS väl till. Varför
 har inte beredningstekniker K S kollat in
 detta? Om han gjort det hade han kanske
 försökt lära sig hur man producerar
 kretskort av Industriqualität. Det ni
 presterar här på ÖS har en kvalitet som
 uppfyller kraven för billiga
 konsumentprodukter typ TV-apparater...

Uppsägningstiden är en månad...

En ambulering kontrollant vid namn
 Fjellner hade fått ett erbjudande att
 hänga med i en musikergrupp. Han
 bedömde det som sitt livs chans och
 frågade mej och Lennart B om han kunde
 få kortare uppsägningstid. Han ville sluta
 inom en vecka. Vi kollade i avtalet och
 där stod att uppsägningstiden var en
 månad men att man kunde komma
 överens om annan tid. Vi hittade en
 lämplig person på en annan avdelning, en
 person som hade blivit övertalig p.g.a. en
 omorganisation. Vi presenterade detta
 förslag för kontrollchefen Sveneric. Han
 svarade bara att det var en månads
 uppsägningstid. Vårt förslag till lösning
 ville han inte lyssna på. Vi sa då att det
 står i avtalet att man kan komma
 överens om annan uppsägningstid.

Kontrollchefen sa då:

- Vad medar ni? Har ni informerat den
 anställde om att det står så i avtalet?

L B svarade:

- Är detta att informera om vad som står
 i avtalet något som du använder emot

oss?

Inget svar.

Fjellner sa att om han inte får en
 förkortad uppsägningstid så tar han ledigt
 i alla fall om en vecka. Vi kontaktade
 personalavdelningen och de frågade hur
 Fjellner skött jobbet. Vi sa att han skött
 det exemplariskt. OK, då får ni kolla upp
 vilket betyg ni vill ge honom och så dra
 av en enhet beroende på att han slutar
 tvångsmässigt.

Vi kollade upp betygsrutinerna och han
 var värd en stark femma dvs. högsta
 betyg. Så drog vi av ett så det blev en
 fyra.

Fjellners anställning avslutades och han
 fick sitt betyg. Han kom och sa adjö och
 då frågade vi vad han fått för betyg. En
 trea, sa han. Vi sa att vi värderat hans
 arbete till en femma dvs. högsta betyg
 och så blev vi uppmanade att dra av ett
 p.g.a. att han slutade för tidigt. Något
 hade alltså hänt på vägen. Vi kollade upp
 detta och då visade det sig att personal-
 chefen, som inte varit involverad i
 ärendet tidigare, sa att han skulle ha en
 trea eftersom man ska dra av en enhet
 om man inte iakttar gällande
 uppsägningstid...

Förfalskade avverkningsrapporter..

Jag gjorde sammanställningar och grafer av
 kvalitetskostnadernas andel av bl. a.
 utleveransvärdet. Vid flera tillfällen såg jag
 officiella uppgifter om utleveransvärden
 som inte stämde med mina hopsomme-
 ringar av de instansade värdena. Gjorde då
 en koll med den planör som skickade ut
 avverkningsrapporterna. Då fick jag veta att
 planeringschefen alltid justerade upp
 siffrorna "för detta är viktigt för det är
 ansiktet utåt". Skrev då ihop en "Begäran
 om utredning" som jag lämnade till
 kontrollchefen och platschefen på ÖS.
 Dessutom skickade jag en kopia till
 koncernens VD i Sthlm.
 Kontrollchefen hade kallat till sig
 planeringschefen Alf Classon och visat
 honom det dokument jag skrivit.
 Kontrollchefen sa senare till mej att om jag
 hade varit i samma rum när A C läste
 pappret så hade jag troligen inte kunnat
 lämna rummet levande... Jag frågade

kontrollchefen hur han tolkade detta... Inget svar...

Blev, veckan därpå, uppringd av en person från direktionen. Denne sa att ledningen bestämt att rutinerna för dispensförfarande ska styras upp via ett datorsystem. Några blanketter som kan förfalskas kommer inte att accepteras i fortsättningen. Samma sak gäller avverkningsrapporteringen. "Ingen djäväl ska kunna förfalska dessa! Rutiner för detta kommer skyndsamt att tas fram!" När det gäller leveranser av underkänt gods så är det tjänstefel. Han sa också att ledningen kommer att ta upp frågan om dessa personers fortsatta arbete på Ericsson. Jag frågade då om de skulle få sparken. Han svarade att det inte finns några beslut om detta och att jag skulle hålla en låg profil. Om du vill så skulle du lätt kunna få ett bra jobb här inom moderbolaget. Fundera på detta och håll käften!

Tommy Höijd, den 13:e vid bordet...

En ny tillträdd platschef tyckte att kostnadsläget för många av de s.k. storkörarna var orimligt högt. Han kontaktade ansvariga arbetsledare och sektionschefer utan att komma någon vart. Han gick då igenom en mängd papper som samlats på hög hos platschefsfunktionen. Han hittade då bl a några "Begäran om utredning" som HGz lämnat in. HGz kontaktades då för att, om möjligt, bringa mer klarhet i frågan. Efter några samtal och redovisningar från HGz fick HGz i uppdrag att, skriftligen, informera produktionssektionschef Tommy Höijd om de allvarliga ekonomiska produktionsproblemen och även anvisa lösningar av dessa.

HGz gjorde en ny genomgång av sektionen och kunde konstatera att läget fortfarande var katastrofalt. Bristerna noterades och även lämpliga vägar till lösningar. Dokumentet lämnades till Tommy Höijd med kopia till platschefen.

Efter någon vecka fick jag en information om att Tommy Höijd kallat alla arbetsledare och produktionstekniker på sektionen till ett möte. Efter mötet meddelade en produktionstekniker HGz detta.

Tommy Höijd hade kopierat upp ett ex av min skrivelse till alla mötesdeltagarna och lagt ut på konferensbordet. Han bad deltagarna att läsa igenom skrivelsen. När alla läst klart ställde han följande fråga:
"Nu vill jag ha svar på vilka som är för mej och vilka som är för Harald."

Vill alla som är FÖR mej räcka upp en hand."

En person, en kvinnlig arbetsledare, räckte upp handen. (Det var förresten hon som sa till mej att jag skulle ge fullständigt fan i om hon hade bonusartiklar eller inte.)

Tommy Höijd fortsatte:

"Vill alla som är FÖR Harald räcka upp en hand." Alla utom den kvinnliga arbetsledaren räckte upp handen.

Tommy Höijd blev då alldeles likblek i ansiktet och rusade ut ur konferensrummet och lämnade ÖS. Han meddelade senare Karin i växeln att han gått för dagen.

Frontalkrock...

Det förhöll sig så att Tommy Höijd skulle hämta några prylar åt Ericssons IK. Därför körde han in via grinden på fabriken baksida sent på eftermiddagen. Samtidigt var Bertil Backman på väg mot parkeringsplatsen för att åka hem. Han tyckte dock att det verkade skumt att någon personbil körde in på fabriksområdet vid denna tidpunkt. Han körde därför fram till grinden och blev insläppt av Nattkarin. Han släckte bilens lyktor och körde sakta i mörkret in mot fabriken baksida. Tommy Höijd hade snabbt lagt in IK-grejerna och körde mot utfarten. Då han kommit till södra hörnet på fabriken small det. Han hade sett den mörklagda körande bilen alldeles för sent och bilarna krockade front mot front. För att göra en lång historia kort så gick Tommy Höijd till slut med på att betala Bertil Backmans självrisk... Detta trots att Bertil Backmans troligen enda supporter på Östersundsfabriken, Mats Harrysson, försökte åstadkomma en annan lösning.

Att lysa i glansen från andra eller...

En viss civilingenjör som tillsatts som kontrollgruppchef "stal" mina tekniska rapporter. Han bad sekretariatet att byta namnet i uppgjordsrutin från mitt namn till sitt namn. Därefter distribuerades rapporten, dock inte till mej. Jag fick dock ofta veta att en sådan rapport distribuerats eftersom kvalitetsteknikern Saetre på TN i Sthlm då ringde och klagade. Han brukade ringa till kontrollgruppchefen och ställt frågor om innehållet vilket han oftast inte kunde svara på... ..men han visste att jag kunde... ..för jag brukade skicka en kopia off the record just till Saetre... (Denne ÖS-kontrollgruppchef utsågs så småningom till platschef på en av Ericssons fabriker.)

Plankan i Norrköping...

Då det var dags för pensionering fick personen frågan om hur han tyckte att tiden

på Ericsson varit.

-Jo, de senaste två åren har varit bra. Under de åren har jag burit omkring på en planka och pratat skit med folk... ..hela tiden... Jag har burit på samma plankan och det har blivit ett litet skavmärke mitt på plankan... ..där jag hållit min hand.

Plankan sattes upp på väggen i en korridor på Norrköpingsfabriken. Bredvid sattes en diskret beskrivning.

Denna "plankaffär" har bekräftats av flera personer på NG. När platschefen fick kännedom om affären sa han att fabriken säkert hade råd att ha en person vandrande med en plankan utan mål. Det som det däremot inte finns pengar till var de störningar som en sådan person förorsakar genom att produktiva personer störs i sitt arbete...

Olagliga personlistor

När jag jobbade på mjukvarusidan blev jag uppmanad att lägga upp en databas där de anställda skulle läggas in och noteringar skulle kunna läggas in. Man skulle även kunna lägga in arbetssökande och deras betyg och meritförteckning mm. Jag sa att det antagligen är olagligt. Nejdå, det var det inte för endast sektionscheferna skulle få tillgång till databasen. Jag fixade till databasen och lärde vissa personer hur man skannar in dokument för att få små men läsbara dokument. När jag sedan slutade på Ericsson fick jag den äran att redovisa ett antal saker bl. a. denna databas för en representant för koncernledningen. Jag talade om vad databasen hette och var den fanns men deras dataexpert kunde inte hitta den. Jag loggade då in med min Root-user som jag hade från ett datasäkerhetsprojekt och då hittade jag den givetvis.

Konstaterades att databasen var olaglig och att den omedelbart skulle förstöras.

Platschef Rolf Broströms äckliga agerande...

Platschef Rolf Broström hade klara begränsningar för att arbeta som platschef. Det ekonomiska myglet förstod han sig aldrig på. Enligt flera förhandlare hämnades han mera klartänkta personer genom att minska deras löneförhöjningar. Detta gjorde han oftast utan att själv veta något om hur personerna skött jobbet. Han kunde bara haspla ur sig:

-Han ska bara ha 250 kr

Makt korrupperar. Att han skulle använda sin makt för att rensa upp i träsket bland chefer

och arbetsledare var ju inte att tänka på för det förutsätter ju bl a att man känner problemen...

En död på grund av brist på truckar. VD

Svenerik ansvarig...

Personalen hade klagat på att det ofta saknades truckar för att transportera tompallar. Man tvingades att använda handtruckar som inte ger personen något skydd om pallar faller ner. Vid ett tillfälle kördes en stor hög med pallar med handtruck och pallarna kom i svängning och föll över personen som skadades allvarligt och senare avled.

Lokaltidningarna begärde förklaringar av VD Svenerik. Han sa:

"Personalen har gjort fel! De envisas med att köra tompallar med handtruck trots att vi har truckar som SKA användas och som tål nedfallande pallar."

(En anställd som tidningen pratat med sade att det enda Svenerik var rädd för var att bli utpekad som ansvarig... Han visste givetvis att det fanns vittnen som kunde intyga att han motsatt sig inköp av flera truckar för han ville visa sig duktig inför Persson invest genom att ha små omkostnader...)

Grekland fixade extrainkomster...

Grekland hade licens för produktion av programmoduler till AXE genom programpaketet Prodax. Licenskostnaden var någon miljon kronor per år. Vid uppdatering av det Grekiska programpaketet noterades att det lokalt fanns en mängd patchar som hade namn som påminde om landskoder. Vid förfrågan meddelade man från Grekland att man behövde dessa patchar. Ericsson meddelade då att de var tvungna att installera Prodax uppdatering eftersom den innehöll funktioner som behövs för nya typer av programmoduler. De accepterade detta. Då den nya uppdateringen installerats visade det sig att Grekerna editerade in sina egna patchar igen.

Vid kontroll visade det sig att fem förvaltningar som inte hade köpt någon licens för programpaketet ändå hade sådana moduler på sina AXE-stationer.

De meddelade att de köpt dessa för motsvarande 10 000 SEK som de alltså betalat till Grekland. Då en fråga om detta ställdes till Grekland förnekade de all inblandning. De var ändå bundna till brottet genom att modulerna taggats av med maskinidentitet. Resultatet av detta förfarande blev att Grekland inte fick producera några egna moduler utan dessa fick beställas från Stockholm.

Lönsam jour...

Vissa stationstekniker lade in fejkade fel på lokala stationerna. De som var jour fick larmet och åkte ut på stationen. De kvitterade larmet men gjorde ingen annan åtgärd. De fick betalt enl. gängse tariff. Så småningom bad de Ericsson om att åtgärda felet men det var inga fel utan någon form av bedrägeri. Det felaktiga larmet kunde spåras genom fjärrloggning av stationen. Stationspersonalen hade lagt in en kodrad som vid vissa klockslag kombinerat med vissa datum mm gav fellarm som resulterade i att en jourperson automatiskt ringdes upp...

Olagliga utbetalningar

Om man jobbar med ett företags datasystem så är det väl en enkel sak att lägga upp en fiktiv anställd, betala ut lön till denne och sedan ta bort alla spår i datasystemen. Man tar även bort det bankkontonummer som använts... Så här gjorde några personer. Problemet var bara att företaget automatiskt skickade ut kontrolluppgifter även till fiktiva personer och då kom kontrolluppgiften i retur. Dessutom hade ju skatt betalats in till Skatteverket, skatt som genererade utskick av skattsedel men ingen självdeklaration lämnades in. Blev alltså ett fall för skönstaxering. Men företagets ekonomiavdelning fick problem när de inte hittade personerna ifråga. En utredning startades och uppgifter om namn och bankkonto fanns på företagets backupdiskar. Men namnen var falska och falsk legitimation hade troligen använts på banken. Men den user som lagt in de fiktiva personerna hade taggats av och kunde spåras i företagets backup... Ärendet polisanmälades inte. Företaget ville inte ha den dåliga imagen som en polisanmälan kan ge. Personen fick jobba som konsult och enligt ett hemligt avtal för han var utomordentligt skicklig tekniker – men med utomordentligt dåligt omdöme...

Skyfallet 1973...

En söndag på sommaren 1973 utsattes

Östersund för ett otroligt kraftigt skyfall. Ragnar Rolandsson berättade att regnet låg på på deras fönster i vardagsrummet och vatten rann hela tiden in och ut på marmorskivan och ner på golvet. De var tvungna att hela tiden torka upp vattnet med trasor som de kramade ur i en hink. De fick hålla på med detta i ca 30 minuter. På Ericssonfabriken räckte inte stuprören till utan vatten rann ut på golvet i både mitthallen och södra hallen och produktionsmaterial hamnade i vatten. I mitthallen trycktes ett cementlock upp och vatten forsade ut på golvet. En person, K L, hoppade då ut på detta lock i hopp om att kunna trycka ner det och få slut på vattenflödet. Men det lyckades inte...

De personer som hjälpte till med saneringen av det vattenskadade lovades få generös ersättning av företaget. Men så blev det inte. De fick sin vanliga lön med söndagstillägg. Detta gjorde dem väldigt besvikna och detta kan man höra berättelser om än i dag...

Vem var Ragnar Rolandsson? Jo, det var en fantastisk trevlig person. Han jobbade som provare och han satte sig snabbt in i det mesta både i arbetet och privat. Han var dessutom en mycket generös och tillmötesgående person trots hans kamp mot sin sjukdom. Han fick till slut steloperera ryggraden men jobbade på för fullt ändå. Tyvärr föll han nedför en trappa och bröt ryggen och avled på intensivvården i Uppsala. Han höll en tid, på fritiden, på med reparationer av elektroniska leksaker. Detta skötte han så bra så att han fick sluta med det... Orsak: Nyförsäljningen av den typen av leksaker sjönk för mycket vilket medförde att försäljarna tjänade för lite...

Avlyssning av nätet under "Stand By"

Hur kunde denna person känna till denna sak? Den frågan ställdes många gånger... Mina misstankar mot denna person stärktes när han kände till ett förslag till en ny arbetsfördelning som just skickats som mail från en person till en annan. Jag började gå förbi denna persons arbetsplats när han inte var inne och då visade skärmen "Stand By". Kom överens med en person att skicka ett mail med fel innehåll mellan oss. Mailet innehöll en, för personen, retsam men påhittad sak. Personen återkom till sin arbetsplats och började snart prata med sin granne om detta påhittade sakförhållande! Jag informerade en kontaktman jag hade i Älvsjö om detta. Jag sa att jag misstänker att personen använder något av "grab-programmen" och bevakar bl. a. min user. Han satte in ett kontrollprogram som listade alla program som användarna använder och

hitta då flera okända program. Ett av dessa var ett "grab-program" som personen bytt namn på kanske i ett försök att dölja det. Upptäcktes också att många användare använde program med fel version men även program som saknade licens. Ny rutin infördes där alla användarnas program loggades och där olagliga program avinstallerades utan förvarning från rooten.

Anonyma mail...

I samband med att jag blev utsatt för psykiska trakasserier av min dåvarande chef Anita Scott så fick jag några stycken anonyma och mycket otrevliga och okunniga mail. Detta har jag skrivit om i tidigare nummer av denna tidning. En tidningsläsare frågar nu varför jag inte gav offentlighet åt vilka de anonyma skribenterna var eftersom jag ju fick mail med uppgift om detta. Saken är den att den infon sändes till min tidning med åberopande av meddelarskyddet...
...men för den uppmärksamme läsaren så kanske man kan dra vissa slutsatser om någon säger sig representera 183 personer... Den personen skulle alltså också representera mej...! Det info-mail jag fick påstod att den personen inte representerade någon annan än sig själv... Dessutom var den personen usel i matematik... Men frågeställaren inser säkert att om jag hade gett offentlighet åt de skyddade uppgifterna så hade jag troligen blivit polisanmäld och bötfälld. Dessutom hade antagligen programmeringsverksamheten på Ericsson i Östersund blivit ifrågasatt. I varje fall hade vissa personer troligen direkt avskedats. Jag träffade Bosse Blomberg på sta'n i samband med dessa händelser och jag talade om för honom att det fortfarande var en del trassel med trakasserande personer. BOB sa då:

-Har du ännu inte skakat av dej det där? Ska du hålla på och älta det där resten av livet? Vad jag vet så är problemen lösta.

Jag svarade:

-Jag har fått en, som jag tycker, rimlig kompensation för de misstag PAC i Östersund gjort och det har jag även skrivit om i min tidning som du påstår att du läser. Jag har fyra avtal med Ericsson. Men det löser givetvis inte de djupa spår som Anita Scotts och Ulf Norrings psykiska misshandel medfört...

BOB svarade inte på detta. Detta gav mej anledning att fundera på varför BOB drog iväg till Sthlm och blev It-expert... Han trodde

tydligen inte på sitt livsverk. Han visste givetvis om att cheferna i Östersund deltog i trakasserier av medarbetare och det orkade han inte ta tag i. Att han skrev en insändare i ÖP där han skrev att han tyckte att det var uselt av IBM att lägga ner enheten i Östersund – var givetvis bara läpparnas bekännelse. Visste BOB om den utredning som IBM lät göra? En annan sak när det gäller BOB är varför han inte svarade på min fråga om han ville bli min vän – i Facebook. Jag tog så småningom bort min fråga...

Om de som psykiskt misshandlat mej skulle komma till mej och be om ursäkt för vad de gjort så skulle jag avvisa dem. Det de gjort är att, utifrån en chefs maktposition, fullständigt hänsynslöst försöka skada en annan människa. En ursäkt i form av läpparnas bekännelse skulle jag givetvis direkt avvisa. De tycker ju att de gjorde en bra grej och ångrar ingenting... Har dessa personer kanske samma typ av sadistnerv som t ex Libyens ledare?

Han arbetade på ett tryckeri i sta'n men ville göra något annat. Han sökte jobb på Ericsson som behövde folk men han ville inte montera kretskort. Eftersom han skött om tryckerimaskiner så kunde det kanske passa bra att arbeta med ferritmaskiner. Han fick jobbet och det klarade han av bra men han tyckte att det var för dammigt och smutsigt. Detta särskilt när han var tvungen och krypa in under maskinerna och skruva och dona. Detta hindrade honom dock inte att alltid ha kostym och vit skjorta. En person som varit inne på ferriten berättade att han förvånats över att han sett en person ligga på golvet under en maskin med en skyddsrock på sig och med vita skjortärmar utstickande ur skyddsrockens ärmar och hanterande en skiftnyckel...

Men det behövdes mer folk på fabriken t ex någon som kunde ha hand om arkivet. Halvar N frågade Oskar G om han kunde tänkas få det jobbet. O G sa att man helst ville ha någon med teknisk examen men uppmanade H N att söka. H N fick jobbet och lärde sig snabbt hur dokumentationen hängde ihop och hur man beställde den från Bfaa på HF. H N började nu också att studera på kvällstid för att öka sina möjligheter att få bättre och intressantare jobb i framtiden.

Efter några år hade H N läst in till ingenjörsexamen och lämnade in sitt betyg till Personalavdelningen. Han meddelade även sin chef som gav honom en extra

löneförhöjning utom avtalet på 210 kr. Vid nästa ordinarie löneändringstillfälle blev H N väldigt besviken för då hade han fått ca 200 kr lägre höjning än vad avtalet skulle gett... Han klagade men inget gick att göra åt saken. H N sökte flera utannonserade jobb bl a som produktionstekniker, kontrolltekniker och planör men han blev inte kallad till någon intervju. H N sa att han aldrig blev kallad till någon intervju och han fick inte heller någon information om att han inte fått jobben. Det kunde han dock se genom att titta på anslagstavlan och i telefonlistan. H N skötte sitt jobb med dokumentarkivet på ett bra sätt. Hans frånvaro var dessutom mycket låg och han svarade oftast i telefon även på fikarasten för han tyckte att det var viktigt att snabbt serva produktionen för att undvika driftsstopp.

När jag började på ÖS blev jag lotsad runt bl a av Sven Nilsson. Då vi kom till arkivet i Mitthallen sa S N att här har vi dokumentarkivet. Jag frågade då om vi inte skulle gå in och hälsa. S N sa då "att den behöver vi inte hälsa på för han håller bara på och sätter in papper i pärmar". Jag sa då att jag visste att det här med dokument är viktigt men det svarade S N inte på.

H N hade svårt att ta ut sin semester. Även om han fyllt i 3 veckor i semesterlistan så kom han tillbaka till jobbet efter tre eller fyra dagar. Han fick vid ett tillfälle en skriftlig varning p.g.a. detta.

Många har sagt och skrivit att ÖS låg i teknikens framkant. Det är inte sant. PC-kort från Hongkong hade vid denna tid betydligt högre tillverkningskvalitet för att inte tala om Tectronics. Frågan är var ÖS befann sig när det gällde personalpolitik. OK, den kanske var bättre än i Hongkong...

Inköp av lödmaskin

Det var alltså nu klart att man skulle få köpa in en ny lödmaskin till Södra hallen. X hade begärt in offerter och nu skulle han skriva ett anskaffningsförslag på hela utrustningen. Platschefen hade bokat in en tid med staben i Sthlm för att diskutera köpet. Han skulle ha med sig anskaffningsförslaget. Fast X hade svårt att skriva i alla tvingande uppgifter men på eftermiddagen dagen innan Gerger skulle åka lämnade X in AF:et. Därefter gick X

hem. G tittade genom AF:et och tyckte att siffrorna inte stämde. Dessutom ingick delar som inte hörde ihop om man granskade offerten. G ringde till X som inte var anträffbar. G ringde då till Eric Andretzky som fanns på plats. G och Az tittade på AF:et och blev snabbt överens om att det var felaktigt och måste göras om. De gjorde om allt, både vad som innefattades fysiskt, priset och kalkylen för avskrivning... De höll på till klockan elva på kvällen. G var mycket upprörd... Nästa dag åkte G till Sthlm och presenterade AF:et som godkändes. Vid hemkomsten skulle G vidta åtgärder mot X. Han föreslog att X skulle få en lönesänkning varje månad så att han till slut slutade frivilligt. K S på SIF menade att det var orealistiskt att få igenom en sådan åtgärd och om G skulle försöka så skulle SIF dra det till central förhandling. G tog upp ärendet med PD Reidin som direkt avvisade en sådan behandling av en medarbetare. Han menade att företaget först måste försöka att omplacera och om inte detta skulle kunna göras måste man ta upp förhandling om uppsägning. Att direkt agera med lönesänkning etc. kanske skulle funkade på Joel Frennings tid men inte nu... Vi kan ju inte direkt slänga ut anställda på bar backe... G hade då sagt något om att denna person var mångmiljonär...

G meddelade SIF att X hädanefter endast skulle hålla på med ritarbeten med papper och penna och enligt tydliga anvisningar från linjen. X som hittills hjälpt till med fixturer etc. på en släplödmaskin fick nu direkt avbryta detta arbete. Någon ersättare hade inte utsetts. Arbetsledaren på den lina X hade servat ringde till X och undrade varför han inte kommit till linan. Han sa då att han numera bara fick hålla på med ritarbeten enligt anvisningar... Bernt Söderström utsåg då en annan produktionstekniker för teknisk hjälp vid släplödmaskinen. Man hade börjat använda CAD-program Autocad för att kunna rita upp och enkelt komponera nya layouter. HGz hade gjort några grundläggande kurser bl a Autocad på 30 minuter och Autocad, fortsättning men dessa fick X inte genomföra. X skulle rita med penna och papper...

Festkommittén fick info...

En festkommitté hade bildats och man

skulle höra av sig dit med synpunkter på hur festen skulle se ut.

Festkommittén fick mail bl. a. sådana där det stod att "Jag går på festen om person X ej kommer dit." Det cirkulerade många sådana mail och personer skickade runt sina mail och nya namn lades till och till slut fanns många namn där... .. och detta skickades till festkommittén... Det nådde även platschefen Ulf Norring som skrattade och sa att det där är ju lika roligt som mina dåliga historier... ..för jag gillar ju dåliga historier... Denna mobbing fortsatte alltså och ingen ingrep för att försöka stoppa den... ..jo någon ingrep och blev trakasserad för detta... Trevligt företag eller hur?

Philipskretsen TDA 280A för tillverkning av starksprit.

Denna krets kan användas för temperaturreglering genom att t ex en värmeplatta kopplas in och ur så att lagom temperatur erhålls. Temperaturen varierar alltså men variationerna kan hållas låga om man värmer ett vattenbad. Jag har använt denna krets för framkallning av diafilm och hållit temperaturen på 38 grader med en avvikelse på 0.2 grader. Tipset att använda denna krets fick jag av Ulf A som använde den för öltillverkning. Plötsligt kom en fråga om man kan hålla temperaturen kring 86 grader och det kunde man. Några försök gjordes på mönsterkortsfabriken i Norrköping och det utföll så väl så att man gjorde mönsterkort som tillverkades i deras tillverkningsline. Korten kom i en stor "karta" och man bröt isär korten och filade lite för att få bort graderna. Det tillverkades många mönsterkort som spreds över Ericssons enheter. Till och med en gruppchef på ÖS, som senare skulle bli platschef söderut, skaffade ett mönsterkort och komponenter men det lyckades inte. Han fick inte till det utan fick be folk om råd. Eftersom det är olagligt att destillera vin till starksprit så var det ingen som aktivt ville hjälpa denne gruppchef med utrustningen. Torbjörn B m fl fick många frågor, från denne gruppchef, om hur man skulle göra...

Maria, Maria...

Maria Olsson kom till jobbet som vanligt, hejade och gick till sitt skrivbord... ..men det var inte som vanligt...

Hon sa:

-Jag såg att du såg... Han dog i natt... ..min morfar... han var en så jättefin människa... ..han... .. Jag lovar att tänka på honom en liten stund varje dag så länge jag lever...

Jag blev väldigt tagen av vad Maria sa. Erinrade mej hennes referenser som jag fick av en lärare på Wargentinskolan. Han sa så här:

-Vi har en tjej här som egentligen är omöjlig att ge referenser på för allt man radar upp låter överdrivet positivt... Hon är snabbtänkt, har ett sansat men skarpt sinne, har humor och ett gott omdöme... Du kan lita på henne till 100 %. Kanske beror det på att hennes pappa är polis, men nej hon är genomärlig av sig själv... Anställ henne och hon kommer att ge allt... .. Vad var det jag sa! Det går inte att lämna något omdöme om henne... .. men allt jag sagt är sant... ..eller kanske kan man uttrycka sig så här istället... .. hon sätter sig snabbt in i ALLT och hon har integritet...

Efter en stund sa jag så här till Maria:

-En så otroligt fin människa du är Maria, det känns som om du vidrör livets innersta väsen...

Funderade vidare på detta med fina människor och kom direkt fram till att Sigbritt Åsell och Doris Nordkvist (Doffan) hade lika fina mänskliga egenskaper... .. och Walter Larsson och Örjan Hansson...

Platschefen tålde inte att en person läste i en bok i sekretariatet...

En tjej, Eva, som jobbade med postdistribution inom fabriken brukade, på sin fikarast, sitta på en besöksstol inne på sekretariatet och läsa en bok. Vid ett tillfälle kom platschef Gerger in på rummet och lämnade ett skrivjobb till en av skrivtjejerna. Så vände han sig till Eva och sa: -Jag vill inte att någon sitter här inne och läser...

Så gick han snabbt ut ur rummet. Eva blev alldeles blek, lade undan boken och gick ut ur rummet. En av skrivtjejerna sa att Gerger ger sig på och kränker vissa personer som inte gjort något fel men vissa törs han inte kröka ett hårstrå på!!! Ta t ex Bernt Söderström, döden kallad. Han kan sitta på rummet med rödlampan på flera dagar i rad och får inte

störas av någon! Efter en sådan period så ligger han efter med allt och något jobb till skrivpoolen levererar han då inte...

Någon dag senare träffade jag Eva i kopieringsrummet. Jag frågade:

-När ska du sluta?

-På måndag...

Jag önskar henne lycka till och förklarar att jag förstår hennes reaktion. Hon svarar att hon troligen kommer att få ett dåligt betyg men att hon struntar i det... Hon vet att hon gjort ett bra jobb...

Själv mord (utdrag ur tidigare tidning)

När jag gick förbi avdelningen såg jag att en person gick väldigt nära en annan person, ja så nära så att det såg ut som någon sorts knuff. Efter den händelsen brukade jag alltid kolla läget på den avdelningen och jag såg ofta att den där personen blev knuffad eller förd åt sidan av de andra på avdelningen. Frågade då arbetsledaren om han sett detta och om det inte var något för honom att ta tag i. Han blev väldigt besvrad och sa att det inte fanns några problem på hans avdelning. Någon vecka senare uteblev personen från jobbet utan att något meddelande om t ex sjukskrivning mottogs. Man försökte ringa men ingen svarade i telefonen. Jag gick förbi avdelningen sent på eftermiddag när alla gått hem och då hade någon satt upp en lapp där någon skrivit med spritpenna:

-De värsta mobbarna är de som varit åskådare!!!

Jag fick en något bitter smak i munnen... Kunde jag gjort mera? Javisst! Men jag är väl ändå ingen mobbare tänkte jag tyst för mej själv... Hur var det förresten i tredje klass i småskolan? Jag var tio år och vi hade en modifierad majblomma med kronblad tillverkade av det röda pappret från godiset Nickel. Detta var en symbol som betydde att vi hatade Eva. Det var många som bar denna symbol, kanske nästan alla, men inte Ove Asp. Han deltog aldrig när någon blev retad eller hånad... Är det inbyggt i mänskligheten att plåga...? Se på Syrien...

Hur var det nu med...? Det var faktiskt fruktansvärt! Vi möttes i korridoren på PAC

och det svar jag fick hade en liten nyans som direkt trängde sig på... Men telefonen ringde just då och jag sprang in och svarade. Så blev det lunch men jag lyckades inte nå personen ifråga. Försökte efter lunchen men lyckades inte då heller. Knappen vid entrén var borta och inget besked hade lämnats till sekretariatet. Gick tidigt från jobbet och passerade personens bostad men ingen öppnade. Funderade på att kontakta "gårds-karlen" men så slog mej en annan tanke. Personen måste givetvis vara - där... Efter kontakt med en viss person hade jag nu fått en samling huvudnycklar och anlände i sista stund och ingrep handgripligen... Vad pratar man om vid ett sådant sammanträffande? Det kändes som om vi var tre i rummet - den tredje var Döden. Det som hade varit "droppen" var att personen tagit upp sitt katastrofala läge med två av företagets chefer tidigare på dagen men de hade glidit undan och pratat om väder och vind... Jag har flera gånger ifrågasatt dessa chefers sociala förmåga... Nu, i detta ögonblick laddat av liv och död, sa jag att jag trodde på personen och detta var början till en gränslös mental kontakt. Den visade det sig att jag skulle ha en stor nytta av senare i livet, på samma företag, då jag själv utsattes för grov mobbing... (För att undvika onödiga missförstånd så vill jag meddela att den person jag här avser heter Anita Scott. Se läsarkommentarer om den personen här: http://www.miljobilder.com/Tidningsarkiv/MI_LJOBILDER-02-6.rtf)

Flyttkostnaden...

BOBs mjukvarusektion hade vuxit och fick inte längre plats i Norra hallen. Därför lät Ericsson uppföra några snabbyggda tvåvånings baracker. Flyttningen skulle ske en lördag/söndag och alla skulle packa ner sina grejer i flyttkartonger. Flyttningen av skrivbord och bokhyllor samt flyttkartongerna skulle lejas ut. Anbud på detta arbete begärdes från Jämtländska och andra företag. Ett företag utanför Sthlm fick jobbet. Detta väckte ont blod hos vissa anställda som hotade att gå till pressen och tala om vilket skitföretag Ericsson är som alltid ska anlita stockholmsföretag. Det visade sig dock att de Jämtländska alternativen var dubbelt så dyra eller mera... Då upphörde plötsligt all vilja att meddela pressen...

Då vi kom till jobbet på måndagen efter flytten var allt perfekt flyttat och oskadat och på skrivbordet hade alla anställda fått en korg med frukt och med en lapp "Välkommen

Namn till din nya arbetsplats!" Det kändes positivt!

Jag trivdes så bra på Ericsson...

Jag gjorde precis samma erfarenhet, skulle kolla efter en vanlig sopskyffel på GP. Bara en bil på parkeringen men anslag som sa att de flyttat. Åkte dit och jag kände igen golvmattorna, det var det enda. Jag är inte någon känslomänniska men jag fick faktiskt en klump i halsen, jag trivdes så bra i denna byggnad.
mvh/BM

Almanackan...

En person vid namn Bertil skulle sluta på Ericsson och börja på en ingenjörbyrå inne i sta'n. Från samma tidpunkt skulle en ersättare börja på Ericsson. Det var då Ericssons ekonomichef fick en snilleblixt. Han föreslog nämligen att Bertil skulle lämna över sin almanacka till ersättaren så slapp Ericsson kostnaden för en ny almanacka... Bertil gillade inte förslaget för han hade gjort privata anteckningar i almanackan... Då sa ekonomichefen att han då fick riva ur de bladen... Sagt och gjort och Bertil fick ta ledigt från sitt nya jobb en stund för att överlämna sin gamla almanacka... Att fabriksens kassationskostnader uppgick till flera miljoner per år bekymrade inte ekonomichefen det ringaste. Det redovisades på ekonomigenomgångarna och kommenterades oftast med en "grisblink"...

Planörens komponenter "stals" av prototypverkstaden...

En planör fick en förfrågan från den centrala planeringsinstansen angående tillverkning av 80 st kretskort. Planören kollade komponenttillgången och meddelade att en komponenttyp saknades. Centralplanören meddelade då att den saknade komponenten kunde reserveras från en utländsk fabrik. Man kom då överens om att ÖS skulle tillverka de 80 korten med en utleverans efter tre veckor. Planören lade då ordern och komponenterna reserverades. Den saknade komponenten anlände några dagar senare. Ordern plockades men då visade det sig att en komponent saknades. Vid kontroll visade det sig att prototypverkstaden i Älvsjö utnyttjat sin "värstingbehörighet" och rekviderat en av de reserverade komponenterna. Det går till så att en rekvisition läggs mot ÖS förråd F713 varvid en rekvisition skrivs ut på förrådets skrivare... Då en person på förrådet

ser detta river han av rekvisitionen och går och plockar komponenten, lägger den i en RTJ-låda med följesedel och placerar lådan i UT. Planören på ÖS hinner inte reagera innan transportbilen kört iväg... Vid kontakt och protest mot detta förfarande hos ansvarig planör på prototypverkstaden säger han bara att deras order är viktigare än ÖS' ordrar och att detta är ett normalt förfarande som ÖS' måste lära sig...

Toalettgruppen...

När antalet anställda i Södra hallen steg blev antalet toaletter för få. Det behövdes flera. Någon föreslog att man skulle placera ut några mobila sådana eftersom man inte riktigt visste hur lokalerna skulle användas i fortsättningen. Platschef Joel Frenning gick då ut på verkstaden efter sedvanlig planering. Då han kommit ner till gränsen mot mottagningskontrollen sa han:
-Toalettgrupperna ska placeras här och ska vara permanenta och muras upp i gult tegel. Han pekade med handen och märkte ut två kvadrater...
Platsen för de två toalettgrupperna märktes ut och bygget påbörjades nästan direkt. Redan efter någon månad upptäckte man att de var mycket olämpligt placerade men det vågade ingen säga högt...

Möte om allvarliga problem...

Mötet hade sammankallas för att försöka reda ut de problem och konflikter som HGZ tagit upp såväl muntligen som skriftligen.. Mötet hade sammankallats av personalchef Lars Sjöbom efter rekommendation från platschefen. Deltagarna var: kvalitetstekniker HGZ, kvalitetschef Sveneric E, beredningschef Bernt Söderström och kvalitetsgruppchef Lennart Backlund.
HGZ ombads redogöra för hur han såg på problemen och han listade problemen enligt följande:
Nya produktionsmetoder införs i stor skala utan att metoderna testats. Medför att kvalitetstekniker får ingripa och kassera material eller försöka godkänna med dispens.
Ex 1. Framtagning av lödmaskinsfixturer för kretskort som ej kan maskinlödats. Massor av komponenter har fått bytas ut p.g.a. tvärstopp i kortprovningen.
Ex.2. Införande av "klipp-och-bock" som visade sig skada komponentuttag och mönsterkort.
Ex.3. Införande av s.k. stödbock i stor skala som skadade komponentuttagen. Dessa vargkörningar godkände kvalitetschefen men

det gav dåligt kvalitetsbetyg i kvalitetsgranskningen.

Ex.4. Ny metod för avisolering av uttag på transformator REG skadade transformatorerna.

Ex.5. Beredningen reagerar inte trots att de s.k. bonusartiklarna gör att de dyra datorprovutrustningarna utnyttjas till ca 30 %. För att försöka dölja dessa oerhörda kostnader har arbetsledarna infört s.k. stående ordernummer så att någon ekonomisk uppföljning ej kan göras via de ordinarie ekonomisystemen.

Ex.6. Arbetsledare inför rationaliseringar utan att beredningen bryr sig vilket ger en okontrollerbar och avtalsvidrig löneglidning och ofta undermålig kvalitet.

Ex.7. Beredningen föreslår inköp av släplödmaskiner trots att kända studier förordar användning av våglödmaskiner av typen lamdavåg. Har nu medfört ett kostsamt byte av lödmaskiner med kringutrustning.

Ex.8. Kvalitetschefen godkänner och organiserar leverans av underkända och ej fungerande direktlödda stativ... Gav stora kostnader och dåligt rykte för ÖS...

Ex.9. Kvalitetschefen godkänner minnesstaplar som fått nej vid dispensansökan. Medförde stora kostnader och dåligt rykte för ÖS.

Ex.10. Beredningens Kjell Stolpe har varit ansvarig för s.k. prototypgranskning av nya artiklar. Har godkänt monteringsvänliga layouter som alltså gett onödigt höga produktionskostnader. Har ej förstått sambandet mellan handmontering/-maskinmontering. Dessutom har komponentplaceringar som omöjliggjort avsyning av om rätt komponent placerats godkänts. Beredningen har i inget fall samarbetat med kvalitetstekniker på ÖS om detta!

Efter denna uppräknings uppstod en mycket infekterad diskussion där beredningschef och kvalitetschef pratade i mun på varandra. De jagade helt enkelt upp varandra och skyllde på varandra. Då bad personalchefen om tystnad och frågade kvalitetschefen om HGZ:s uppgifter stämde. Kvalitetschefen svarade att han inte visste detta. Jag frågade då om han inte visste om fallet direktlödningen och minnesstaplarna. Han svarade att han fortfarande inte visste...

Då frågade L S om någon tyckte att några åtgärder borde vidtas. Då svarade både beredningschef och kvalitetschef att de tyckte att de skötte sina åtaganden på ett bra sätt. Då vände sig personalchef L S till

kvalitetsgruppchef L B. L B svarade att han hade hoppats att detta möte skulle kunna medföra att dessa allvarliga problem skulle kunna lösas...

L S frågade då L B:

-Tror du att de lösningar som nu har presenterats kommer att lösa problemen?

L B svarade:

-Det har inte presenterats några lösningar vad jag har hört. Det enda som hänt är att ni tre sektionschefer suttit här och jagat upp er och skyllet på varandra och förnekat att det som hänt, hänt...

L S blev då alldeles askgrå i ansiktet och frågade vad han, som personalchef, skulle kunna göra åt situationen.

L B svarade:

-Jag trodde att vi skulle försöka lösa problemen...

Alla tystnade och lämnade personalchefen tjänsterum...

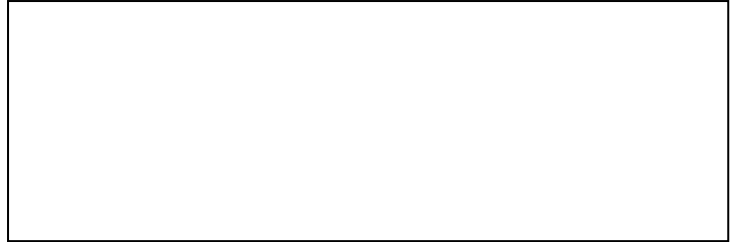
Är detta jag?

Har ägnat mej åt miljöfrågor i vid bemärkelse. Var aktiv i Folkkampanjen mot kärnkraft men har nu insett att enda sättet att bli av med slutförvaringsproblemen är att använda detta "utbrända" bränsle som bränsle i framtida typer av kärnreaktorer t ex av typen generation fyra eller 5. Slutprodukten från sådana anläggningar behöver lagras endast ca 100 år. Har försökt att få ansvariga politiker att intressera sig för detta men utan resultat...

Har även ägnat mej åt datasäkerhetsfrågor ty uppåt 250 privatpersoner blir utsatta för bedrägerier varje dag i Sverige. Grundfelet är att när man betalar in pengar på ett bankkonto så får man aldrig veta vem detta bankkonto tillhör. Det kan ju tillhöra en bedragare! Lagen om banksekretess hindrar bankerna från att lämna ut eller ens bekräfta att det namn man angett som mottagare stämmer med den som är ägare enligt bankens uppgifter. Politikerna i Justitieuetskottet struntar i detta problem liksom Finansinspektionen, Konsumentverket och Bankföreningen.

Har yrkesmässigt ägnat mej åt Ericsson nästan hela livet, som konstruktör i Stockholm och som beredare och ISO-människa i bl. a. Östersund. Har även jobbat som fotograf och roas fortfarande av dokumentär fotografering.

Om adressaten ej finns på vidstående adress v.g. återsänd tidningen med uppgift om den nya adressen.

Anteckningar...(från facebook...)

Frågan är vad detta att anteckna ska vara bra för. Kanske kan man passa på tillfället att skiva av sig en del... Det här med Facebook kan nog vara värdefullt för människor som lever under vidriga diktatorer och som vill göra revolution. Egypten, Libyen, Syrien... De i Syrien som ger sig ut och demonstrerar trots att de vet att många av dem kommer att dödas av regimen. Deras mod och beslutsamhet överglänser det mesta... Det här att en påve ska bli helgon framstår som rena rama fjanteriet. Vad har påvarna och Katolska kyrkan gjort för mänskligheten? Jo, de har utövat sin makt och trakasserat fredliga människor...

Det här att man i Facebook ska gratulera människor och meddela vad man gör just nu osv. verkar väldigt barnsligt Jag förstår det inte. Jag sökte efter en person som jag brukar träffa ibland på sta'n men jag minns inte hans namn. Sist jag mötte honom vid Domus sa han att det inte var så vidare bra... Hans fru hade dött och inget var som förut... Han sa att han, symboliskt, hälsade henne God morgon varje morgon men det här att göra allt vardagligt i sin ensamhet kändes inte längre ha någon större mening...

Jag berättade detta för en vän som kände till denna person och visste vad han hette. Vilken slump! Nu har jag möjlighet att ta kontakt!

Jag frågade en gammal arbetskamrat om vi kunde bli Facebook-vänner och det godtog hon direkt. Är ibland intressant att ta upp gamla trådar och jämföra hur vi upplevde samma situationer... Jag skickade en likadan fråga till en tidigare arbetskamrat och chef. Han svarade inte. Det känns ganska konstigt eftersom jag upplevde denna person som en av de mest kreativa och empatiska personer jag träffat. Fast han betedde sig ibland lite märkligt blockerat. Han råkade nämligen bli placerad i samma rum som en person med alkoholproblem men han märkte aldrig ens spritlukten trots att personen ibland uppträdde kraftigt berusad. Vid ett tillfälle skjutsade jag hem denne person eftersom han inte kunde reda sig själv. Hans fru tog emot och uttryckte viss tacksamhet över mitt agerande. Det gjorde dock inte facket som försökte få mej åtalad för falsk tillvitelse. Fast dessa tilltag dämpades kraftigt när personen blev intagen på torken.

Min före detta chef startade en programmeringsenhet och den fungerade väldigt bra ända tills han blev koncernens IT-expert. Då spårade det mesta ur. Cheferna började sko sig på företagets bekostnad och de kunde också stå i korridorerna och spygalla över sina medarbetare. Det var därför IBM inte ville ha kvar enheten... ..och då skrev min f.d. chef en insändare i lokalpressen med rubriken "Uselt IBM!" men då visste han troligen inte vad som hänt med chanseringen efter att han slutat...

Kom ikapp Lotta i Södra hallen. Hon stannade till och frågade vad det var för musik som spelades. Jag sa att det var Bach, orkestervit nr 3, sats Air... Då sa hon så här:

-Den musiken vill jag att man spelar på min begravning!

Jag svarade:

-Du behöver ingen sådan musik... Alla som haft den allra minsta kontakt med dej i jordelivet vet att du är en alldeles otroligt fin och sympatisk och härlig människa...

Våra blickar möttes och jag såg att det rann en tår på hennes kind...

Sänd gärna in synpunkter och kommentarer på innehållet i denna tidning. Har du andra idéer till innehåll så kom med tips eller skriv ihop något själv. Din identitet är skyddad av det s.k. meddelarskyddet. Tidningen förbehåller sig rätten att avkorta och redigera inkomna artiklar. Du som kritiserar i tidningen har rätt till replik. Inga artiklar honoreras. /Redaktionen

MILJÖBILDER NR 3 juli 2011, ÅRG. 12
Redaktör: Harald Gaunitz
Adress: Storgatan 61 C, SE-831 33 Östersund
E-brev: RotfrukterHotmailCom, MiljoBilderYahooose
(Punkt efter l o och oo snabela efter r)
Internetsida: <http://www.miljobilder.com>
Tryck: Harald Gaunitz
Ansvarig utgivare: Harald Gaunitz
Original framställt på PC och tryckt på laserskrivare

Eftertryck tillåts om källan anges.
Tidningen utkommer minst fyra gånger per år.
Lösnummerpris 40:-

Prenumerationspris 120:- Inbetala beloppet på plusgirokonto 124 59 17-8 och ange namn och adress på inbetalningskortet och att det gäller prenumeration.